

De wederkomst - waakzaamheid

- * lied ps. 145: 1 en 4
- * stil gebed
- votum en groet

***Onze hulp is in de naam des Heren die hemel en aarde gemaakt heeft,
Die trouw is en trouw blijft
en niet laat varen de werken van Zijn handen.
Genade zij u en vrede van God onze Vader
en van onze Here Jezus Christus,
in de gemeenschap met de Heilige Geest.***

verootmoediging:

- * lied 463: 1
- genadeverk.: Jes. 1: 18
- lied 463: 2
- leefregel: Rom. 13: 8 – 14
- lied 463: 3 en 4

- * gebed om de H. Geest
- * bijbellezingen: N.T. Luc. 12: 35 – 48
1 Thess. 5: 1 – 11

- * lied 63: 1 - 5
- * preek n.a.v. Openb. 16: 15

- * lied 262: 1 - 3
- * gebed/voorbede
- * slotlied 300: 1, 2 en 6 **collecte**
- * zegenbede

***De genade van onze Here Jezus Christus
en de liefde van God de Vader
en de troostvolle gemeenschap van de Heilige Geest is met ons allen.***

Als ergens weinig of niet over gepreekt wordt dan is het wel over de wederkomst en alles wat daarmee samenhangt.

Al even opmerkelijk is het, dat er in onze belijdenis eigenlijk ook niets concreets over wordt gezegd.

Wat daar staat is, laten we eerlijk zijn, uiterst vaag:

'vanwaar Hij komen zal om te oordelen de levenden en de doden', 'ik geloof in de ...wederopstanding van het vlees' – wat je daarbij voor te stellen en over 'het wanneer van dit alles' al helemaal niet gesproken.

Ik heb me afgevraagd: hoe komt het dat dit eigenlijk een vergeten, in elk geval vaag bekend, onderwerp vormt.

En ik heb daarop geen bevredigend antwoord of het moet al zijn, zoals ik eens iemand hoorde zeggen, dat er maar één is die ons daar wat graag van af wil houden -namelijk Gods tegenstander.

Deze probeert ons eerst van de wedergeboorte af te houden: zou het wel voor jou zijn...

vervolgens houdt hij ons af van de vervulling in en met Gods Heilige Geest (een zaak die hem binnen de kerk aardig lukt - want wat weten we daar eigenlijk van) en dan wil hij ons afhouden van wat komen gaat.

****Ds. Overduin schreef ergens dat wij de kerkelijke feesten “vieren als afvloeiende wateren” -d.w.z.: een groot accent ligt op kerst, een wat minder op Pasen, Hemelvaart wordt amper gevierd en Pinksteren maakt verlegen en zegt hij dan, één feest komt helemaal niet uit de verf: het parousia feest - het feest van de wederkomst.

Feest? Is het een feest, zal het een feest zijn? Bent u er klaar voor?

Onder dat motto wil ik vanmorgen eens stilstaan bij een gegeven horend bij het onderwerp

'wederkomst: **waakzaamheid**.

We ontmoeten in het evangelie van Lucas Jezus, die sowieso veel te zeggen had over het onderwerp 'wederkomst' als zodanig, maar hier binnen dat raam in het bijzonder dat onderwerp -**waakzaamheid** - aansnijdt, terwijl Hij dan spreekt over *de dief*

Hij heeft het dan, zou je kunnen stellen, over twee dieven. De ene is het.

De andere komt als.

En als Hij spreekt over de ene 'die het is', dan weten we allemaal wie Hij op

het oog heeft. Namelijk die, die we tegenwoordig eigenlijk niet meer erkennen als reëel, als werkelijkheid -dat zijn we ontgroeid.

Maar, Jezus neemt Hem serieus, dat moet ook wel want Hij heeft in het begin van Zijn bediening al oog in oog met hem gestaan: de duivel!

Geloof u in zijn bestaan? Ik wel, want als Jezus er in gelooft, dan moet je van goede huize komen om hem te ontkennen.

Jezus waarschuwt hier juist voor hem, helemaal met het oog op het laatste der dagen, de eindtijd -juist dán blijkt hij de grote vijand, een vijand die zich zelfs zal gaan manifesteren in de persoon van de antichrist!

De andere dief plaatst Hij onder 'als' - 'die komt als' -en dan weten we dat Hij spreekt over Zichzelf.

Wat het hier door Jezus bedoelde onderscheid betreft, dat wordt door Hem zelf het best duidelijk uitgesproken in de woorden uit Joh. 10:10 "de dief, de duivel, komt niet anders dan om te stelen en te slachten en te verdelgen; Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed'.

Hebt u dat? Leven en overvloed?

Wanneer Jezus in het Lucas-gedeelte dat we lazen, over Zichzelf spreekt 'als *een dief* dan zijn de woorden 'stelen, slachten en verdelgen' toch heus niet op Hem toepasbaar - die passen bij de duivel die niet voor niets in de Bijbel ook genoemd wordt 'de mensenmoordenaar van de beginne': hij steelt, slacht en verdelgt! 'Gaat rond als een brullende leeuw zoekend wie hij zal verslinden'. Wee, zijn slachtoffers, en ze zijn er veel tot in de kerk!

Bij Jezus past leven en overvloed!

Maar er is één aspect wat Jezus identiek doet zijn aan die andere dief:

het onverwachte, het plotselinge in handelen en komen, terwijl ik daarbij heel duidelijk wil stellen (- en nu hoop ik dat u dat opvangt en vasthoudt -) dat Hij, Jezus Christus, alleen onverwacht komt en handelt voor diegene bij wie die andere dief, dus de echte dief van wie we nu de identiteit dankzij Jezus kennen, een kans heeft gehad binnen te komen om ...te stelen, slachten en verdelgen.

De mate van waakzaamheid ten aanzien van de wederkomst van de Here Jezus Christus wordt gekenmerkt door niets minder dan de waakzaamheid ten aanzien van de duivel, die op niets anders

uit is, dan om te stelen, slachten en verdelgen - te verslinden, je af te houden van wat God zo graag in en door Zijn Zoon aan ons wil geven: **leven en overvloed**.
Vandaar het klemmende '**zalig wie waakt**'.

'Zalig die slaven, die de heer bij zijn komst wakende zal aantreffen'.

Laat ik ook direct stellen waarom Jezus hier zo nadrukkelijk -als je let op woorden als "vele slagen ontvangen" moet je bijna zeggen waarom Jezus hier bijna beangstigend spreekt. *Hij spreekt hier niet op deze manier om ons bang te maken, maar Hij bedoelt het als versterking van, **aanmoediging** in ons geloof!* Zodat straks over ons dat 'zalig' uitgesproken kan worden en over velen meer.

Hoor Petrus: 'en Petrus zeide: Here zegt Gij met het oog op ons deze gelijkenis, of met het oog op allen', en in Marc. 13: 17 - de paralleltekst - zegt Jezus dan: 'hetgeen Ik u zeg, zeg Ik allen: **waakt!**'

Kortom, in deze oproep tot waakzaamheid ligt niets minder dan het feit opgesloten *dat het tegenwoordige leven en de komende heerlijkheid **onafscheidelijk** met elkaar verbonden zijn* - en dat geldt voor ieder, 't is héél persoonlijk! u, jou, mij!

Hoe wij hier en nu leven is namelijk bepalend voor straks.

Daarom heet het hier: *Laten **uw** lendenen omgord zijn en **uw** lampen brandende zijn...* 't Raakt niets minder dan onze dagelijkse handel en wandel, onze levenspraktijk!

En...dan kun je de vraag stellen: hoe is het mijn persoonlijke leven van alle dag in het licht van Jezus wederkomst.

Ben ik waakzaam voor de dief -de duivel -zodat als Hij, Jezus Christus, straks terugkomt mij **niet** als een dief overvalt.. .

Om dezelfde reden heeft Jezus de gelijkenis uitgesproken van de vijf wijze en vijf dwaze maagden - maagd, het beeld van de gemeente -dus loopt er dwars door de gemeente een scheidslijn...! Vijf wijs, vijf dwaas - aan welke kant zit ik?

Onder de noemer van 'waakzaamheid' zegt Paulus aan de Thessalonicen- zen (1 Thess. 5:4 en 5): *Maar **gij** broeders (lees ook zusters) zijt **niet** in de duisternis, zodat die dag u als een dief overvallen zou; want **gij** zijt allen kinderen van het licht en kinderen van de dag.*

't Ja, en dan kom je bij een gevoelig punt, waar het misschien zelfs pijnlijk is om eerlijk te zijn -en misschien ligt hier wel de aarzeling om de wederkomst als onderwerp binnen de verkondiging aan te snijden - want, blijkt het niet op z'n zachtst gezegd bijvoorbeeld voor als het gaat om waakzaamheid met het oog op Christus' wederkomst..... niet zo bijster gesteld in de gemeente. Slaat de duivel met inbreken niet een geweldige slag bij heel veel van wie zich rekenen tot de gemeente?

Hoe groot zou het percentage zijn waar hij rustig heeft kunnen binnen wandelen...en aan het plunderen is geslagen, waar hij kans heeft gezien te slachten en toe te werken op verdelgen... Jezus zelf, ik niet!, Jezus!, geeft een alarmerend % aan in die zo even genoemde gelijkenis van de vijf wijze en vijf dwaze maagden - 50/50...!

Laten we eerlijk zijn waar vroeger gewaakt werd is de wacht nu verdwenen! Op hoeveel terreinen en in hoeveel zaken denkt, spreekt en handelt de christen tegenwoordig als de wereld -daartoe soms zelfs, onder het motto 'laat de bijbel de taal van deze tijd spreken', vanaf de kanselovergehaald! 'Is', om het met wijlen ds. Hoekendijk te zeggen, 'het oor van de christen- heid, voor als het gaat om maatschappelijk morele zaken - ethische zaken, niet immuun geworden voor het woord van God en werd de mens zichzelf tot norm'.

Hoe zijn in de laatste jaren in een versneld tempo christelijke waarden en waarheden gedevalueerd...en dat heeft invloed gehad, en heeft dat nog steeds op de individuele christen.

Er kon en kan steeds meer op door....

Geleidelijk won en wint hij nog terrein, pikt het brutaal in onder het motto dat kerk en christen met de tijd mee moeten ontwikkelen. Vooral met dat laatste woord '**ontwikkelen**' verslaat hij zijn duizenden.

En wie tegenstaat polari- seert! Verliest niet het zout zo langzamerhand haar kracht?

Hoe velen hebben niet echt in de gaten dat er bij hen en bij de hunnen ingebroken wordt, dat ze er straks tot hun schaamte naakt bij zullen staan. Stel jezelf deze simpele vraag eens:

Krijgt God op elk terrein van mijn leven nog voorrang....?

Is Gods woord voor ons nog norm:

ten aanzien van het huwelijk - is dat een afgedaan en in de bijbel niet genoemd instituut en dat terwijl de bijbel zegt het huwelijk zij in ere bij...**allen** en het bed onbezoedeld!

Nemen de respectievelijke partners de door God zelf aangegeven plaatsen nog in - is de man nog het beeld van Christus en behandelt hij zijn vrouw zoals Christus de gemeente, en is de vrouw nog het

beeld van de gemeen- te, overgegeven aan Christus? En valt seksualiteit nog onder de geladen-heid van wat Paulus noemt 'dit geheimenis is groot'?
Is niet juist op dit terrein, tot op het christelijke erf, de slachting massaal.

Is Gods woord voor ons nog norm : ten aanzien van het gezin – overtroev-en begrippen als tolerantie en mondigheid niet het priesterschap en de daaraan verbonden verantwoordelijkheid ooit belooft bij het doopvont?

Is er nog invulling van het gebod vader en moeder te eren juist met het oog op het te erven beloofde land - **beeld van wat er komt bij de wederkomst!**

Is Gods woord voor ons nog norm;

in je persoonlijk leven, kun je je doen en laten van dag en nacht voor Hem verantwoorden - wat je zegt, hoe je handelt, wat je opneemt - is er nog iets over van het simpelweg te noemen schaamtegevoel...of moeten we erkennen:

ik ben bezig te verliezen wat ik ooit geestelijk gewonnen had!

Ach we weten voor onszelf als het er op aankomt zat terreinen en zaken te noemen onder de noemer morele verantwoordelijkheid of ethisch normbesef en waar we dan waarden hebben losgelaten dan wel ingewisseld.

Hoe heeft de dief bij ons allemaal wel ergens weten in te breken.

We zijn zover gegaan, dat we zonde niet meer zonde noemen en zelfs bijval geven aan bijvoorbeeld een zaak die in de bijbel ondubbelzinnig als tegennatuurlijk wordt afgeschilderd! We zijn meesters in het exegetisch manoeuvreren, zonder in de gaten te hebben dat we daarin door de dief verslagen zijn, die Jezus in het begin van Zijn bediening ook exegetisch in de val wilde lokken door het woord aan te passen!

De veranderingen zijn zo immens en de druk zo groot, dat wanneer je toch Gods woord als norm wilt hanteren je je bijkans afvraagt: 'ben ik dan dwaas -de bijbel is toch duidelijk?'

Voor hoe velen geldt het woord van psalm 50: 18 *'indien gij een dief ziet dan houdt gij het met hem'*. In hoeverre geldt dat mij?

De spreukendichter zegt in Spr. 29: 24a *'wie met een dief deelt, haat zich-zelf!'*

Dat klopt toch met wat Jezus probeerde duidelijk te maken aan zijn discipelen en de verheerlijkte Christus aan de gemeente van de eindtijd in het boek van expliciet die, **deze**, tijd: 'Openbaring'.

Je doet jezelf te kort, want voor diegene komt Hij als een dief, **onverwacht**, omdat diegene in feite, dat wil zeggen volgens de feite!, in de duisternis wandelt en zo leven en overvloed mist – meent rijk te zijn en niet in de gaten heeft de arme en naakte, de blinde te zijn!

Het is hier dat Jezus zegt:

Als de heer des huizes geweten had op welk uur de dief zou komen, hij zou in zijn huis niet hebben laten inbreken.

Ofwel we zijn persoonlijk verantwoordelijk!

Na het aannemen van Jezus Christus in je leven als Verlosser, Heer en Koning en na ruimte te geven aan de Heilige Geest om het leven te vervullen ben je door Hem gesteld tot heer van het huis!

Of weet gij niet dat gij een tempel van de Heilige Geest zijt?!

Dat dáárom **waken** de grondtoon wordt van ons christenleven:

'Weest ook gij bereid, want op een uur, dat gij het niet verwacht, komt de Zoon des mensen'. 'Maar gij broeders(zusters) z!t niet in de duisternis,

zodat die dag u als een dief overvalle'. 'Gij verstaat immers de tijd wel, dat het thans voor u de ure is om uit de slaap te ontwaken Want het heil is ons nu meer nabij dan toen wij tot het geloof kwamen. De nacht is ver gevorderd, de dag is nabij. Laten wij (Paulus sluit zichzelf in en deze woorden zijn gericht aan gelovigen!) de werken der duisternis afleggen en aandoen de wapenen des lichts'. 'want gij zijt allen kinderen van het licht - ook de vijf dwaze maagden hadden niet voor niets een lamp (Gods woord!) - kinde- ren van de dag'.

Beter nu aan onszelf ontdekt worden, dan straks onverwacht naakt bevonden te worden.

En als we ontdekken dat er bij ons is of wordt ingebroken, dat we dan

alsnog 'toebereidselen treffen', zoals Jezus dat in Luc. 12 noemt, en doen naar de wil van de Heer!

Want één ding is zeker we zullen allemaal aan onszelf ontdekt worden - jong en oud, ieder persoonlijk, getoetst op het volbrengen van de geboden van Jezus.

Het christenleven wordt er niet simpeler op, hoe dichter de nacht -en die wordt steeds dichter -hoe moeilijker!

't Christenleven is geen gratis ritje de poorten van de eeuwigheid binnen.

't Zal steeds duidelijker worden dat het gaat kosten - kosten vaak niet berekend - vrienden en soms die heel dicht bij je staan.

Je zult steeds vaker gelabeld worden als niet van deze tijd, overdreven, overgeestelijk- misschien kom je overal buiten te staan, tot op je werk, op school of soms zelfs thuis!

Maar niemand van ons zal straks een excuus hebben - Jezus heeft duidelijke woorden gesproken, verstaanbaar voor alle tijden. Zijn woord is allerminst tijdgebonden, het klinkt juist bijzonder helder nu!

*'Die slaaf **NU**, die de wil van zijn heer kende en geen toebereidselen getroffen heeft, of niet gedaan heeft naar de wil van zijn heer, zal vele slagen ontvangen'* en in deze heeft de niet-gelovige, de niet-christen, een plus boven ons!: *'wie echter die wil niet heeft gekend en dingen heeft gedaan, die slagen verdienen, zal er weinig ontvangen'*.

Hoe dat kan? Hebben wij, u, jij en ik, niet meer ontvangen dan zij?!

'Van ieder, wie veel gegeven is, zal veel geëist worden, en aan wie veel is toevertrouwd, van hen zal des te meer worden gevraagd'.

Wij mochten het **kostbaarste** van God zelf, Zijn liefde, Zijn enig geboren Zoon, ontvangen, uit genade, om Hem straks als bruidegom te kunnen begroeten!

Daarom kun je met het oog op Hem beter hier en nu verliezen dan straks daar - verlies nu betekent winst bij Zijn komst. Want waken, wachten en bereid zijn zal beloond worden.

Het aanschuiven aan de tafel van de wereld, doet je de uitnodiging om aan Zijn tafel aan te schikken missen.

Welke slag is er groter dan straks te moeten horen: *Ik heb u niet gekend* en welke eer is er groter dan straks te mogen horen: *wel gedaan gij goede en trouwe dienstknecht, over weinig zijt gij getrouw geweest over veel zal Ik u zetten. Ga in, in de vreugde van Uw Heer.*

Zalig die slaven, die de heer bij zijn komst **wakende** zal aantreffen.

Voorwaar Ik zeg u hij zal zich omgorden en hen aan tafel nodigen en bij hen komen om hen te bedienen.

Over leven en overvloed gesproken!

Daarom: doet de Here Jezus Christus aan, dat wil zeggen: laat het kruis toe in ons leven opdat Hij in ons leven zichtbaar wordt.

Wat een geladen woord: 'Als de heer des huizes geweten had, op welk uur de dief zou komen, hij zou niet hebben laten inbreken.

't Ja, dan is het te laat...

Zie, Ik kom spoedig...als een dief...zalig hij die waakt en zijn klederen

bewaart, opdat hij niet naakt wandele en zijn schaamte gezien worde... Zeggen wij: amen, kom Heer Jezus!

Amen.